

Sygn. akt III U 465/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 10 marca 2014 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. D. prawo do emerytury, począwszy od 1 lutego 2014 r.

Sygn. akt III U 465/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 czerwca 2014 r.

Decyzją z dnia 10 marca 2014 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy J. D. prawa do emerytury.

W podstawie prawnej powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach potwierdzającego pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, w wymiarze co najmniej 15 lat. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 2 miesięcy i 1 dnia; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 26 dni; łącznie – 28 lat, 8 miesięcy i 27 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 27 marca 2014 r. wnioskodawca J. D. podnosząc, że ma wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, na którą to okoliczność przedłożył w ZUS odpowiednie dokumenty.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Przemysłu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. D., ur. (...), w dniu 5 lutego 2014 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wnioskodawca przedłożył dokumentację potwierdzającą przebieg zatrudnienia, z której wynikało, że: był on zatrudniony w (...)

w L. w okresie od 1 stycznia 1970 r. do 10 listopada 1973 r. na stanowisku traktorzysty; był on zatrudniony w Zakładach (...) w S. (...) w A. w okresie od 15 listopada 1973 r. do 31 maja 1994 r., w pełnym wymiarze czasu, na stanowisku brygadzysty polowego.

Do wniosku o emeryturę wnioskodawca dołączył dodatkową dokumentację, z której wynikało, że: z dniem 15 listopada 1973 r. został zatrudniony w (...) w A.

na stanowisku pracownika produkcji zwierzęcej; z dniem 1 lipca 1974 r. pełnił on funkcję starszego pracownika chlewni macior; z dniem 4 czerwca 1975 r. został zatrudniony na stanowisku kierownika mieszalni pasz; z dniem 1 maja 1983 r. został zatrudniony w (...) (...) w S. Oddział w A., na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze, na stanowisku kierownika brygady – starszego magazyniera; z dniem 1 lutego 1991 r. powierzono mu obowiązki brygadzysty produkcji roślinnej i magazyniera lotniska.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach rentowych dokumentacji, decyzją z dnia 10 marca 2014 r. ZUS odmówił wnioskodawcy prawa

do emerytury, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 2 miesięcy i 1 dnia; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 26 dni; łącznie – 28 lat, 8 miesięcy i 27 dni.

Dowód – akta emerytalne wnioskodawcy:

- wniosek emerytalny z dnia 5.02.2014 r.,
- świadectwo pracy, zaświadczenie, umowy o pracę, angaże,
- decyzja ZUS z dnia 10.03.2014 r.

Sąd ustalił ponadto, że wnioskodawca był zatrudniony w (...)w L. w okresie od 1 stycznia 1970 r. do 10 listopada 1973 r. na stanowisku traktorzysty. (...) świadczyło usługi dla rolnictwa – rolników indywidualnych. Każdemu pracownikowi przydzielony był ciągnik, za który odpowiadał. W zimie wnioskodawca przewoził materiały budowlane. Dla nadleśnictwa przewoził karpiny, metry, drzewo opałowe. Letnią porą sporadycznie świadczył usługi w transporcie, a głównie pracował przy pracach polowych, przy opryskach tytoniu, szkółek w lesie, przy orkach, żniwie, snopowiązałkach. Wszystkie te prace wykonywane były przy użyciu ciągnika.

Następnie na podstawie umowy o pracę z dnia 15 listopada 1973 r. wnioskodawca został zatrudniony w (...)

w A. (...) w A. na stanowisku pracownika produkcji zwierzęcej. Pracował początkowo na tuczarni, przy oporządzaniu tuczników – karmieniu, myciu legowiska, sprzątanii. Jeździł też ciągnikiem. Od 1 lipca 1974 r. pracował jako pracownik chlewni macior.

Z dniem 4 czerwca 1975 r. wnioskodawcy powierzono stanowisko kierownika mieszalni pasz. Mieszalnia pasz obejmowała jedno pomieszczenie, w którym pracowali śrutownicy przy śrutowaniu, zasypowi, pracownicy pracujący przy workowaniu. Pracownicy ładowali mieszanki paszowe i rozładowywali komponenty, składniki do pasz, koncentraty, zboże. Wnioskodawca nadzorował pracę pracowników mieszalni, rozładunek wagonów. Zajmował się również wypełnianiem dokumentacji, wystawiał listy przewozowe, zamawiał komponenty, układał receptury, pobierał próbki. Wnioskodawca pracował wówczas przez cały czas na mieszalni, a prace biurowe wykonywał w oddzielnym pokoju znajdującym się w tej mieszalni. Mieszalnia pasz pracowała na jedną zmianę od godziny 7 do 15. Dokumentację wnioskodawca zasadniczo wypełniał po godzinie 15. Wnioskodawca za swoją pracę na stanowisku kierownika mieszalni pasz otrzymywał mleko i dodatek za pracę szkodliwą dla zdrowia.

Z dniem 1 sierpnia 1981 r. w związku ze spadkiem produkcji i zmniejszeniem zatrudnienia pracowników produkcyjnych w mieszalni pasz wnioskodawca został zobowiązany przyjąć dodatkowo obowiązki magazyniera mieszalni pasz. Do obowiązków magazyniera należało przyjmowanie, ważenie, wydawanie, liczenie, załadunek - ziarna, koncentratów, śruty.

Z dniem 1 marca 1982 r. wnioskodawcę przeniesiono na stanowisko kierownika brygady obsługi ładowiska z pełnieniem czynności magazyniera (kierownik brygady - grupy agrolotniczej). Pełnił te obowiązki w magazynie nawozów sztucznych i środków chemicznych, był jedynym magazynierem tego magazynu. Składowane były tam nawozy płynne i sypkie oraz środki chemiczne. Kierował samoloty na odpowiednie pola na obszarze S., które nawoziły, pilnował, żeby na dane pole nawieziono odpowiednią ilość nawozu. Opryski były wykonywane głównie w maju i czerwcu, później nawożono pola, a na jesień znowu opryskiwano. Wszystkie środki były ładowane do samolotów, które wykonywały nawożenie i opryski. Wówczas wnioskodawca bezpośrednio nadzorował i kontrolował pracę traktorzystów, operatorów ładowarki, ładowaczy oraz pilotów. Pilotów kierował na odpowiednie obszary celem nawożenia i oprysków oraz decydował o dawce nawozów i środków chemicznych. W okresie od późnej jesieni do maja zaopatrywano magazyn w nawozy i środki chemiczne na następny sezon prac polowych. Zimą też wykorzystywał dni wolne za przepracowane godziny nadliczbowe.

Od dnia 1 lutego 1991 r. wnioskodawcy powierzono stanowisko brygadzysty produkcji roślinnej i magazyniera lotniska.

Dowód:

- dokumentacja zalegająca w aktach osobowych z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. (...) w A. i u jego następców prawnych,
- zeznania świadka H. S.,
- zeznania świadka W. K.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych wnioskodawcy oraz w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. (...) w A. i u jego następców prawnych, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków H. S. i W. K. oraz wnioskodawcy J. D., co do faktu zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w S. (...) w A., jako spójnym, logicznym, wzajemnie się uzupełniającym. Wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze, przy jakich pracach i w jakich warunkach był zatrudniony wnioskodawca w wyżej wymienionym zakładzie pracy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy również w zakresie, w jakim wskazywał on na charakter pracy i powierzone czynności w (...) w L., jako spójnym, logicznym, a ponadto znajdującym potwierdzenie w zaświadczeniu z dnia 12 listopada 1973 r. wystawionym przez (...) w L..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. D. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych

w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy wnioskodawca był zatrudniony, co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Z akt sprawy wynika, że ZUS nie kwestionował spełnienia przez wnioskodawcę innych warunków niezbędnych do nabycia prawa do emerytury, na podstawie wyżej powołanych przepisów, a więc ukończenia 60 roku życia w dniu (...) r., nie przystąpienia do OFE, wykazania na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego co najmniej 25 lat dla mężczyzn.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 2 miesięcy i 1 dnia; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 26 dni; łącznie – 28 lat, 8 miesięcy i 27 dni.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało natomiast, że wnioskodawca J. D. był zatrudniony w szczególnych warunkach:

1) w (...) w L. w okresie od 1 stycznia 1970 r. do 10 listopada 1973 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku traktorzysty, a więc w wymiarze 3 lat, 10 miesięcy i 10 dni;

Wskazane wyżej stanowisko wymienione zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale VIII – „W transporcie i łączności”, poz. 2 – „Prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych” oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale VIII, poz. 3, pkt 1 – „kierowca ciągnika kołowego”.

2) w Zakładach (...) w S.(...) w A.:

- w okresie 4 czerwca 1975 r. do 31 lipca 1981 r. na stanowisku kierownika mieszalni pasz, a następnie od 1 sierpnia 1981 r. do 28 lutego 1982 r. na stanowisku kierownika mieszalni pasz i dodatkowo magazyniera mieszalni pasz, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w łącznym wymiarze 6 lat, 8 miesięcy i 27 dni; wnioskodawca w tym czasie pracował bezpośrednio wraz z innymi pracownikami, a dodatkowo nadzorował pracę pracowników zatrudnionych na mieszalni pasz,

Wyżej wskazane stanowiska wymienione zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale X –

„W rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym”, poz. 10 – „Prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty” i w Dziale XIV – „Prace różne”, poz. 24 – „Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie” oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale X, poz. 10, pkt 5 – „mieszankowy śruty i komponentów paszowych”, pkt 6 – „dozowacz surowców na mieszanki paszowe”, pkt 7 – „robotnik za i wyładunkowy zbóż, przetworów zbożowych, komponentów paszowych i pasz” i w Dziale XIV, poz. 24, pkt 1 – „stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i w pełnym wymiarze bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie”.

- w okresie od 1 marca 1982 r. do 31 stycznia 1991 r. na stanowisku kierownika brygady obsługi ładowiska i magazyniera (kierownika brygady agrolotniczej), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w wymiarze 8 lat i 11 miesięcy.

Praca magazyniera nawozów sztucznych i środków chemicznych została wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale IV –

„W chemii”, poz. 40 – „Prace magazynowe, załadunkowe, rozładunkowe, transport oraz konfekcjonowanie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych – pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych”

oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa

i (...) Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale IV, poz. 40, pkt 4 – „robotnik magazynowy”. Natomiast praca wnioskodawcy jako kierownika brygady agrolotniczej, kiedy to sprawował nadzór nad traktorzystami, ładowaczami, operatorami ładowarki oraz nad pracownikami zajmującymi się rozwożeniem, ładowaniem nawozów sztucznych i środków chemicznych wymieniona została w wykazie A, Dziale XIV – „Prace różne”, poz. 24 – „Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których

jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”, Dziale IV – „W chemii”, poz. 40 – „Prace magazynowe, załadunkowe, rozładunkowe, transport oraz konfekcjonowanie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych – pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych”, Dziale VIII – „W transporcie i łączności”, poz. 1 – „Ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe oraz przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych, żrących lub parzących w transporcie”, poz. 3 – „Prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych” oraz

w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa

i (...) Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze w wykazie A, XIV, poz. 24, pkt 1 – „stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i w pełnym wymiarze bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie”, Dziale IV, poz. 40, pkt 3 – „robotnik transportowy”, pkt 4 – „robotnik magazynowy”, Dziale VIII, poz. 1, pkt 1 – „ładowacz”, pkt 3 – „operator (pomocnik) maszyn, urządzeń i sprzętu przeładunkowego”, poz. 3, pkt 1 „kierowca ciągnika kołowego”.

Sąd nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. (...) w A. od 15 listopada 1973 r. do 3 czerwca 1975 r. na stanowisku pracownika produkcji zwierzęcej – chlewni oraz od 1 lutego 1991 r. do 31 maja 1994 r. jako brygadzysty produkcji roślinnej i magazyniera lotniska. W ocenie Sądu charakter prac wykonywanych przez wnioskodawcę w tych okresach nie pozwala uznać ich za jeden z rodzajów prac wymienionych w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Podkreślić należy, iż w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi

w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.)

nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury

i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia spełnił od dnia 1 lutego 2014 r., a więc od miesiąca zgłoszenia wniosku o emeryturę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.